

ECOURI DIN LUME

POVESTI POPULARE ucrainene

CUPRINS

Bogdan și calul năzdrăvan.....	2
Poiana Curajului	16
Spiridușii	20
Cucoana „milostivă”	24
Săracul fericit și bogatul nenorocit	28
Câinele Sirco.....	30
Fata cea înțeleaptă	34
Adevărul și minciuna.....	40
Vulpea și cocorul.....	48
Taina celor trei frați	50
Vulpea și oala	54

Concept: Mariu Marin

Poligraf-Design SRL • Chișinău • 2026

Selecție și adaptare: Olga Ivasișin

DESCRIEREA CIP A CAMEREI NAȚIONALE A CĂRȚII DIN REPUBLICA MOLDOVA

Povești populare ucrainene / selecție și adaptare: Olga Ivasișin. – Chișinău :
Dorința, 2026 (Poligraf-Design). – 55, [1] p. : des. color. – (Ecouri din lume,
ISBN 978-5-36240-457-4). – [500] ex.

ISBN 978-5-36240-459-8.

821.161.2-93

P 88

LBRIS

We know
books

Bogdan și calul năzdrăvan

Era odată un tânăr pe nume Bogdan care, când i-a crescut bine mustăcioara, s-a gândit să se însoare. Însă, oricât de frumos ar fi fost băiatul, trebuia să aibă o bucată de pământ, un cal bun și câte ceva pe lângă gospodărie.

Așa că tânărul s-a dus la târg și a cumpărat, mai întâi, un mânz. Bogdan avea mare grijă de acesta, hrănindu-l mereu cu iarbă proaspătă. După ceva timp, mânzul creștu și se făcu un cal mândru. Atunci, tânărul hotărî să cumpere o căruță pentru calul lui. El s-a dus la boier și îl rugă:

— Aș vrea să-mi dai ceva de lucru, stăpâne, ca să pot agonisi niște bani și ceva avere.

— Bine, vei avea grijă de caii mei, îi răspunse boierul.

Veni Bogdan la ferma de cai a boierului, unde erau câțiva îngrijitori. Tânărul, fiind mai retras și foarte harnic, nu le plăcu deloc îngrijitorilor. Așa că cel mai mare dintre ei a ales zece cai bătrâni și bolnavi și i-a dat lui Bogdan să aibă grijă de ei, spunându-i:

— Acești cai trebuie să fie cei mai puternici și cei mai frumoși. În scurt timp, stăpânul îi va duce la cursa anuală de cai.

Cât era ziua de mare, Bogdan îi hrănea, îi pieptăna și avea grijă de ei, dar caii nu erau la fel de frumoși ca ai celorlalți îngrijitori. Atunci, unul dintre herghelegii se duse la boier și-i spuse:

— Nu se pricepe Bogdan la cai. Dă-l afară de la fermă!

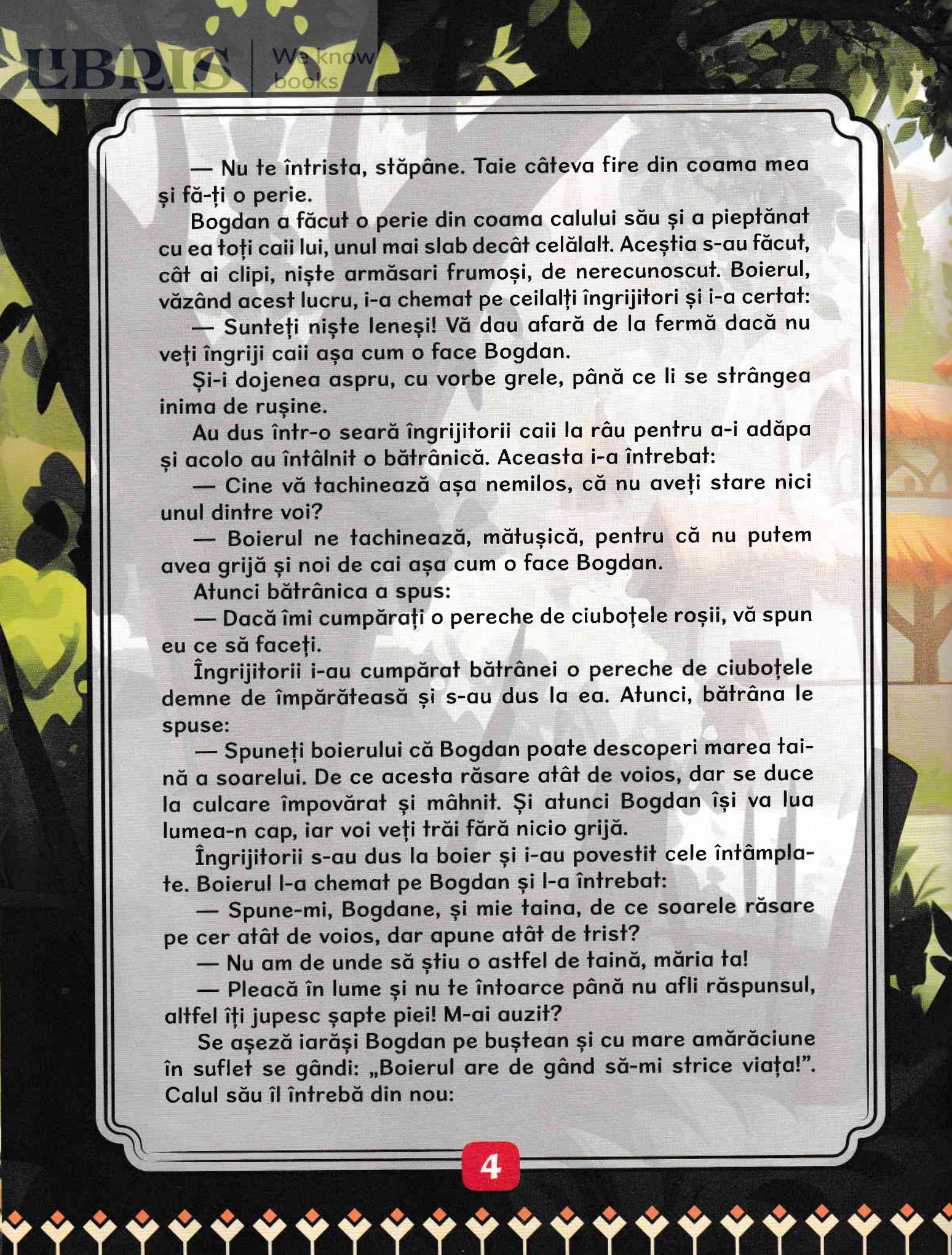
Boierul îl chemă pe Bogdan și îl muștră:

— De ce trândăvești, Bogdane? Lenevia este înrudită cu sărăcia. Dacă nu vei avea grijă de cai așa cum o fac și ceilalți îngrijitori, jupesc șapte rânduri de piei de pe tine!

Din ziua aceea Bogdan deveni trist. Într-o zi, tânărul stătea pe o buturugă și cugeta la viața lui plină de necazuri. Deodată se apropie de el calul său și îl întrebă:

— Ce te apasă atât de mult, stăpâne?

— Boierul mi-a spus că jupește șapte rânduri de piei de pe mine. Mi-a dat în grijă cei mai bătrâni și obosiți cai din herghelie și eu nu o pot scoate la capăt.

— Nu te întrista, stăpâne. Taie câteva fire din coama mea și fă-ți o perie.

Bogdan a făcut o perie din coama calului său și a pieptănat cu ea toți caii lui, unul mai slab decât celălalt. Aceștia s-au făcut, cât ai clipi, niște armăsari frumoși, de nerecunoscut. Boierul, văzând acest lucru, i-a chemat pe ceilalți îngrijitori și i-a certat:

— Sunteți niște leneși! Vă dau afară de la fermă dacă nu veți îngriji caii așa cum o face Bogdan.

Și-i dojenea aspru, cu vorbe grele, până ce li se strângea inima de rușine.

Au dus într-o seară îngrijitorii caii la râu pentru a-i adăpa și acolo au întâlnit o bătrânică. Aceasta i-a întrebat:

— Cine vă tachinează așa nemilos, că nu aveți stare nici unul dintre voi?

— Boierul ne tachinează, mătușică, pentru că nu putem avea grijă și noi de cai așa cum o face Bogdan.

Atunci bătrânica a spus:

— Dacă îmi cumpărați o pereche de ciuboșele roșii, vă spun eu ce să faceți.

Îngrijitorii i-au cumpărat bătrânei o pereche de ciuboșele demne de împărăteasă și s-au dus la ea. Atunci, bătrâna le spuse:

— Spuneți boierului că Bogdan poate descoperi marea taină a soarelui. De ce acesta răsare atât de voios, dar se duce la culcare împovărat și mâhnit. Și atunci Bogdan își va lua lumea-n cap, iar voi veți trăi fără nicio grijă.

Îngrijitorii s-au dus la boier și i-au povestit cele întâmplăte. Boierul l-a chemat pe Bogdan și l-a întrebat:

— Spune-mi, Bogdane, și mie taina, de ce soarele răsare pe cer atât de voios, dar apune atât de trist?

— Nu am de unde să știu o astfel de taină, măria ta!

— Pleacă în lume și nu te întoarce până nu afli răspunsul, altfel îți jupesc șapte piei! M-ai auzit?

Se așeză iarăși Bogdan pe buștean și cu mare amărăciune în suflet se gândi: „Boierul are de gând să-mi strice viața!”. Calul său îl întrebă din nou:

